

vaadake, mis loomakese minu poeg metsast leidis.“

Jänesed tulid kokku, vaatasid, mitte ei suutnud arvata, mis loom see niisugune on.

Sarapikust tuli välja vana lonkur jänes.

„Minge eemale,“ ütles ta, „laske ma vaatan.“

Lonkur jänes vaatas kassipoega igast küljest ja päris:

„Kas sa mööda puid ronida oskad?“

„Oskan,“ vastab kassipoeg.

„Noh, siis lähme, ma viin su koju. Ma tean, kes sa oled. Sa oled oravapoeg. Näete, kõrvad väikesed, aga saba on pikk, kohevil.“

„Õige, õige,“ hüüdsid jänesed. „Kuidas me seda varem ei taibanud.“

Lombakjalgne kööpas minema ja kassipoeg tema järel.

TÃƒÂµrges kassipoeg, lk. 8